

Lasot fragmentu no Džeimsa Metjū pasakas par Pīteru Penu, lūdzu, pārveido iekavās dotos **darbības vārdus** par **divdabjiem**!

Vendija un Džons spēlēja tēvu un māti. Viņiem pa jokam bija (piedzimt)bērniņš, un viņi bija ļoti priecīgi. Maikls vairs nevarēja spēlēt līdzī, jo sēdēja vannā.

Tajā brīdī durvis atsprāga vaļā un aizcirtās ciet. Ne jau pašas no sevis, protams. (Rēkt)....., (sodīties)..... un dūres (vicināt)....., iedrāzās misters Dārlings. Vispār misteram Dārlingam bija laba, bet, kā mēdz teikt, ātra sirds. Tas nozīmē, ka viņa sirds ātri kļuva laba un ātri ļauna, un atkal laba, un atkal ļauna – un tā bez gala. Nekad nevarēja zināt, kādā omā viņš (nākt)brīdī būs. Šoreiz viņš bija dusmīgs. Viņš bija (siet)..... savu viesību kaklasaiti, bet kaklasaite (nesieties)..... ne (lūgt)..... Kaklasaites tā dara it bieži, ja pamana, ka cilvēkam jāsteidzas. “Kas (notikt).....mūsu mīļajam tētim?” jautāja misis Dārlinga.

“(Notikt).....!” Mistars Dārlings ierēcās tā, ka viņam gandrīz vai acis izsprāga no pieres. “Ap gultas galu to var sasiet, kā vien vēlies, bet ap kaklu neparko! Divdesmit reizes dienu, bet nesienas un nesienas!”

“Tavu postu!” sacīja misis Dārlinga. Un visi bērni steigšus saskuma, lai būtu (redzēt)....., cik ļoti viņiem žēl.

“Ļauj, es pamēģināšu, dārgum!” misis Dārlinga teica (dūdot).....baloža balsī. Un pavisam viegli un mierīgi sasēja viņam kaklasaiti. Jau (nākt).....
mirkļi mistars Dārlings brīnišķīgi labā omā sprinģoja pa istabu ar Maiklu mugurā. Viņa ātrās dusmas bija pāri – līdz citai reizei.